

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.21.487/2016/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Egyed László ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek – a Dr. Juhász Ádám ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen taggyűlési határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2016. október 11. napján kelt 5.P.20.803/2016/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 10.000,- (Tízezer) másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az alperest a ... Megyei Bíróság, mint Cégbíróság Cg..... cégjegyzékszám 1991. június 21-én jegyezte be. Tagjai a felperes, és **(személy neve)**, aki egyben a társaság képviselője. A társaságban a felperes 37 szavazattal (44,5%), **(személy neve)** 46-tal (55,5%) rendelkezik.

Az alperesnél – mindkét tag jelenléte mellett – 2016. május 6-án taggyűlést tartottak. Napirend volt fióktelep felvétele, pótbefizetés lehetőségéről való döntés, a 2015. évi beszámoló elfogadása, valamint ezek folytán a társasági szerződés módosítása.

A taggyűlés 2/2016. (V.6.) számú határozatával elfogadta a tagok számára pótbefizetés előírásának lehetőségét a társasági szerződés 7. pontjának megváltoztatásával. A legmagasabb összeget, amelynek befizetésére a tag kötelezhető, 60.000.000,- forintban határozták meg azzal, hogy a pótbefizetés elrendelésének gyakorisága üzleti évenként egy alkalommal lehetséges. A határozatot a felperes nem szavazta meg.

A cégjegyzéket érintő változások átvezetése megtörtént, a módosított, tagok által aláírt társasági szerződést a cégbíróság bejegyezte.

A felperes keresetében a taggyűlés 2/2016. (V.6.) határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Véleménye szerint a társasági szerződés módosítása a pótbefizetésről szóló rendelkezéssel a Ptk. 3:102. § (1) bekezdése alapján csak 3/4-es szótöbbséggel hozott határozattal lett volna lehetséges. Érvelt azzal is, mivel a tagok jogait a döntés hátrányosan érinti, a Ptk. 3:102. § (3) bekezdése értelmében egyhangú határozatra lett volna szükség.

Kereseti kérelmét másodlagosan a Ctv. 70. § (1) bekezdésére alapította.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hangsúlyozta, a társasági szerződés módosítása nem taggyűlési határozattal, hanem a felek között létrejött szerződéssel történt, hiszen az egységes szerkezetű okiratot a felperes is aláírta. Hozzátette, a pótbefizetésről szóló határozat csupán elvi lehetőséget rögzített, konkrét, a tagot hátrányosan érintő befizetési kötelezettségről nem volt szó, ennél fogva nem alkalmazható a Ptk. egyhangú döntésre vonatkozó rendelkezése.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes 2/2016. (V.6.) számú taggyűlési határozatát hatályon kívül helyezte. Kifejtette, a társasági szerződés 7. pontjának módosítása nem szerződéssel, hanem taggyűlési határozattal történt, ezért irányadó a Ptk. 3:102. § (1) bekezdésének az előírt szótöbbségi arányra vonatkozó követelménye. Ebből a szempontból nincs érdemi jelentősége annak, hogy az egységes szerkezetbe foglalt okiratot a tagok aláírták.

Nem találta ugyanakkor alaposnak a felperes érvelését az egyhangú határozathozatal szükségességét illetően. Álláspontja az volt, önmagában egy olyan tartalmú rendelkezés, amellyel a társaság a törvény adta keretek és jogi lehetőségek között saját gazdasági érdekeit védi, és ezáltal szükség esetre, a megfelelő működés érdekében a tagokat terhelő a pótbefizetés lehetőségét rögzíti, nem igényel egyhangú szavazást, mert ez számukra hátrányt nem jelent. Ha az alperes a pótbefizetést elrendelő határozatot hoz, akkor kell egyedileg vizsgálni, hogy a konkrét tag jogait mennyiben érinti hátrányosan, vagy helyzetét mennyiben teszi terheesebbé az adott döntés.

Jogi álláspontja folytán a Ctv. 70. § (1) bekezdésére alapított kereseti kérelmet érdemben nem vizsgálta.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása érdekében. Fenntartva az elsőfokú eljárás során kifejtett álláspontját továbbra is hangsúlyozta, nem irányadó a Ptk. 3:102. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés, ugyanis a létesítő okirat módosítása szerződéssel történt. Véleményét arra alapította, hogy önmagában a napirendi pont részét képező fióktelep felvétele esetén a társasági szerződés módosítására nem lett volna szükség.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai szerinti helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az ügy eldöntése szempontjából lényegi szerepet kapott az abban való állásfoglalás, hogy a létesítő okirat módosítása milyen módon és feltételekkel lehetséges.

Az elsőfokú bíróság helyesen hívta fel a Ptk. 3:102. §-át, és hivatkozott az ahhoz fűzött kommentárra, érvelésével az ítéletábra egyetért, azt megismételni nem kívánja.

A fellebbezés kapcsán ugyanakkor szükségesnek látja az alábbiak kiemelését:

A Ptk. 3:102. § (1) bekezdése értelmében a létesítő okirat módosításáról – ha az nem szerződéssel történik – a társaság legfőbb szerve legalább $\frac{3}{4}$ -es szótöbbséggel dönt. Az, hogy a társasági jog – a szerződési elvektől eltérve – megengedi a létesítő okirat társasági határozattal való módosítását, nem jelenti, hogy ezzel ki akarná zárni a létesítő okiratnak a szerződésen, azaz közös megegyezésen, konszenzuson alapuló módosítását. A törvény a módosításhoz minősített többséghez kötött társasági határozatot követel meg, ehelyett azonban lehetőség van a tagok erre irányuló megállapodására is, de csak akkor, ha a tagok mindegyike egyöntetűen kifejezi a létesítő okirat módosítására irányuló szándékát, megállapodásukat okiratban rögzítik, és az okirat megfelel a létesítő okirattal szembeni formai követelményeknek. Lényeges, hogy a célzott joghatás kiváltására alkalmas módosító szerződésnek a felek megállapodása akkor minősül, ha valamennyi tag egyöntetűen az adott változás mellett fejezi ki szándékát.

Jelen esetben a tagok nem határozathozatal mellőzésével, konszenzuson alapuló szerződéssel döntöttek a pótbefizetés lehetőségéről. Az erről is szavazó taggyűlés, a határozathozatal ténye nem hagyható figyelmen kívül, mint ahogy az sem, hogy a felperes kifejezetten a határozati javaslat ellen szavazott. Ezért pusztán az, hogy a módosító okiratot – mely nem csak a pótbefizetésről rendelkezett – és az egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződést aláírta, nem tekintendő a módosításra irányuló szándéka kifejezésének. Lényeges ugyanis, hogy a módosítás tartalma

eteketben ellentétes leadott szavazatával, ezért – ahogy azt az elsőfokú bíróság is helyesen értékelte – irányadó a Ptk. 3:102. § (1) bekezdésében foglalt, szavazattöbbségi kógens rendelkezés.

A kifejtettek tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült, jogi képviselével összefüggő költségének viselésére, melynek mértékét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján állapította meg.

Szeged, 2017. április 7.

Dr. Kiss Gabriella s.k.. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.. Bálint Attila s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró